

מ"ת 70529/03/22 - מדינת ישראל נגד צמח יוסף צרפתי

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 70529-03-22 מדינת ישראל נ' צרפתי
תיק חיצוני: 522961/2021

בפני	כבוד השופט אלעזר נחלון
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	צמח יוסף צרפתי

החלטה

א. כללי

1. החלטה זו עניינה בבקשת המשיב לעיון חוזר בתנאי שחרורו, באופן שבמקום לשהות ב"מעצר בית" מלא בנתיבות יתאפשר לו לשהות בביתו בירושלים ואף לצאת לעבודה.

ב. רקע תמציתי

2. הרקע הרלוונטי פורט בהחלטות מיום 19.6.22 ומיום 18.7.22. אסתפק אפוא בעיקרי הדברים.

3. למשיב מיוחסות עשרים עבירות של סחיטה באיומים. על פי הנטען בכתב האישום, בתמצית, המשיב עבד כ"משגיח כשרות" מטעם ועדת הרבנים לענייני תקשורת, וסחט באיומים בעלי חנויות תקשורת. מטרת הסחיטה הייתה להביא את בעלי החנויות לקבל על עצמם את השגחת המשיב, שחלק מתנאיה היו התחייבות למכור אך ורק מוצרים שקיבלו את אישור הוועדה והעברת המחאה על סך 10,000 ₪ כערובה לביצוע ההתחייבות. על פי הנטען, המשיב איים על בעלי חנויות, בדיבור ובהתנהגות, באופן ישיר ובאופן עקיף, שאם לא יקבלו עליהם את ההתחייבויות יתקיימו מול חנויותיהם הפגנות, שמם הטוב יפגע, ילדיהם יסולקו ממסגרות חינוכיות, ועוד. נטען כי המשיב היה שותף לארגון ולעידוד קיומן של הפגנות נגד אותן חנויות, ובשל כך התקיימו מולן הפגנות בתדירות גבוהה, שלא אחת כללו מעשי התפרעות, אלימות ופגיעה ברכוש. אלה פגעו בפרנסת בעלי החנויות, בתחושת הביטחון שלהם ובשלוותם, עד שחלק ניכר מהם נכנעו, חתמו על כתב ההתחייבות ופעלו בהתאם, באופן שאף הוביל לפגיעה בהכנסותיהם. כמו כן נטען כי המשיב עצמו זכה לרווח כלכלי ממעשים אלה, שכן הוא קיבל מיבואני המכשירים שזכו לאישור הוועדה ושווקו על ידי החנויות שבהשגחתו סכום מסוים עבור כל מכשיר שנמכר. על פי כתב האישום, במהלך תקופה של מספר חודשים הרוויח המשיב סך כולל של 200,000 ₪.

4. בהחלטה מיום 19.6.22 נקבע כי קיימות ראיות לכאורה לאשמת המשיב באישומים רבים מבין אלה המיוחסים לו (אישומים 1-5, 7, 11-13, 15, וכן 18-19). בנוגע ליתר האישומים נקבע כי לעת הזו עוצמת הראיות

בעניינם פחותה (אישומים 6, 8-9, 10, 14, 16, 17).

5. בהסכמת הצדדים, ניתנה הוראה על עריכת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב. במסגרת התסקיר העריך שירות המבחן, בין היתר, כי הסיכון להישנות עבירות מצד המשיב הוא נמוך וזאת על רקע מכלול נסיבותיו לרבות יכולתו לקבלת סמכות והשפעתו המרתיעה של מעצרו עד עתה. עם זאת ציין שירות המבחן את התייחסותו המרחיקה של המשיב מן המעשים המיוחסים לו ואת העובדה שהבנתו את הבעייתיות הכרוכה בהם היא ראשונית בלבד. בסופו של דבר המליץ שירות המבחן על שהות המשיב בתנאי "מעצר בית" בנתיבות, המרוחקת מאזור מגוריו ומאזור ביצוע המעשים המיוחסים לו, וזאת בפיקוח.

6. בהחלטה מיום 18.7.22 ההמלצה נתקבלה. נקבע כי המעשים המיוחסים למשיב מלמדים על קיומן של עילות מעצר מסוג מסוכנות ומסוג של חשש לשיבוש הליכי משפט בעוצמה גבוהה, וכי בשים לב לכך שעל פי הנטען המשיב גרם לאחרים לפעול שלא כדין קיים חשש של ממש שאם הוא לא יעצר הדבר יאפשר לו להוסיף ולפעול באופן פסול גם ממקום שהותו. כמו כן צוינה התרשמות שירות המבחן כי המשיב אינו מבין באופן מעמיק את הבעייתיות שהמעשים המיוחסים לו. מנגד, ניתן משקל של ממש לאמור בתסקיר שירות המבחן בכלל, להערכתו כי מעצר המשיב היה גורם מרתיע, ולהערכתו כי לעת הזו הסיכון להישנות עבירות מצד המשיב הוא נמוך. כמו כן ניתן משקל גם למשכו הצפוי של המשפט, אם יתנהל במלואו. המשיב שוחרר אפוא בתנאים הכוללים בין היתר "מעצר בית" מלא בנתיבות בפיקוח, וכן הימנעות משימוש כלשהו בטלפון או במרשתת.

7. ביום 27.10.22 המליץ שירות המבחן לאפשר למשיב לצאת ממעצר הבית לצורך חיפוש עבודה. זמן קצר לאחר מכן עתר המשיב לשינוי תנאי שחרורו באופן שהוא יוכל לשהות בביתו בירושלים וכן לעבוד בבית ספר הפועל בעיר.

8. במסגרת תסקיר משלים מיום 10.12.22 המליץ שירות המבחן על קבלת בקשת המשיב. שירות המבחן ציין, בין היתר, כי המשיב חווה מצוקה רגשית נוכח תנאי שחרורו, הניתוק מרעייתו ומשגרת חייו. עוד ציין שירות המבחן כי במסגרת המפגשים הקבוצתיים שהוא עורך החל המשיב "להכיר באופן ראשוני כי פעל ממקום של כוח ושליטה". שירות המבחן ציין כי על פי תיאור מנהל בית הספר, עבודת המשיב צפויה לכלול פעילות משרדית מול משרד החינוך וכן השגחה ופיקוח על התלמידים בזמן ההפסקות, והתרשם ממנו וממפקחים נוספים שהוצעו.

ג. טענות הצדדים

9. המשיב עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן. המשיב ציין כי עד כה הוא עמד בתנאי השחרור שהוטלו עליו, אולם הרחקתו מאזור מגוריו מקשה עליו ביותר. לטענת המשיב, הוא נדרש לשלם במקביל שכר דירה גם עבור דירתו בירושלים; רעייתו לא הצליחה למצוא עבודה בנתיבות, ואילו בירושלים יש לה מקום עבודה מסודר; וישנה חשיבות לכך שיצא לעבודה במקום שהסכים לקבלו. עוד ציין המשיב את התמשכותו של ההליך העיקרי עד עתה ואת התמשכותו הצפויה בעתיד נוכח היקפו.

10. המבקשת טוענת כי נוכח עוצמת עילות המעצר בעניינו של המשיב, אין להתיר את יציאתו לעבודה או את שובו לאזור ירושלים. עוד נטען כי קצב התקדמות ההליך העיקרי נובע מהתנהלותו הדיונית של המשיב, המחליף ייצוג פעם אחר פעם, וצוין כי לאחרונה החליט המותב המטפל בהליך לפסול את עצמו נוכח ידידותו עם בא כוחו החדש של המשיב.

11. בהסכמת הצדדים, ניתנת ההחלטה בבקשה על יסוד טיעונים בכתב ובלא דיון.

ד. דיון והכרעה

12. לטעמי, אין לקבל את בקשת המשיב במתכונתה הנוכחית.

13. במסגרת ההחלטה מיום 18.7.22 עמדתי כאמור על עוצמתן הגבוהה של עילות המעצר בעניינו של המשיב. העוצמה מתחזקת נוכח יכולתו של המשיב להניע רבים לפעול שלא כדין, כמיוחס לו בכתב האישום, באופן שאינו דורש מעשים ישירים שלו ואף לא נוכחות פיזית במקום. בהתאם, בהחלטה על שחרור המשיב בתנאים צוין מפורשות כי ניתן "משקל משמעותי גם למקום 'מעצר הבית' שהוצע", אשר היה מרוחק מן האזורים שבהם בוצעו לכאורה המעשים המיוחסים למשיב ומרכז חייהם של המשתתפים הפוטנציאליים באירועים כדוגמת אלה שבכתב האישום.

14. לטעמי חזרת המשיב למקום מגוריו, תוך אפשרות להתערות מחדש באוכלוסייה הגרה באזור אשר תתעצם בשל יציאתו לעבודה, עלולה להגביר את הסיכון להתממשות החששות שבבסיס עילות המעצר ואין לאפשרה בשלב זה.

15. מנגד, אין להקל ראש בקשיים שבפניהם ניצב המשיב נוכח "מעצר הבית" הממושך. בשים לב לקשיים אלה, ולהערכת הסיכון מצד שירות המבחן, סבורני כי ניתן יהיה לשקול לאפשר למשיב לצאת לעבודה באזור שבו הוא שוהה כעת, בכפוף לפיקוח מתאים. המשיב יוכל להציע הצעה קונקרטית בעניין זה, וזו תיבחן לגופה.

16. ניתן לערור על החלטה זו בתוך שלושים ימים.

ניתנה היום, כ"א כסלו תשפ"ג, 15 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.